

× **شغل‌های در حال انقراض** ×

هر خانواده‌ای تنور مخصوص خود را داشت و نان خود را تولید می‌کرد، اما به مرور نانوبی‌ها جای تنوره‌های داخل خانه‌ها را گرفتند و کم کم با آمدن نان‌های بسته‌بندی شده، نقش نانوبی‌ها در زندگی انسان کمرنگ‌تر از قبل شد. در بسیاری موارد، همین شرایط وجود دارد و حتی ممکن است بعضی شغل‌ها تا سال‌های آینده برای همیشه فراموش شوند.

انسان در تمام طول زندگی خود به غذا نیاز دارد. فرقی نمی‌کند انسان غارنشین هزاران سال قبل باشد یا انسان عصر اینترنت و ماهواره! با این حال، تغییراتی که در طول قرن‌ها در زندگی انسان‌ها رخ داده، سبب شده است حتی غذاهای مورد نیاز او و نحوه تهیه آن‌ها هم با تغییر رویه رو شود. مثلاً تا همین چند دهه قبل،

کشت گوشت به جای

← **تولید دام و افزایش گازهای گلخانه‌ای**

دامداری و پرورش چهارپایانی مثل گاو و گوسفند قرن‌هاست در سراسر جهان رواج دارد. هرچند در طول سال‌ها پیشرفت‌های فناوری سبب شد تغییرات فراوانی در این شغل ایجاد شود، اما پرورش دام هم در آینده با تغییراتی بزرگ‌تر روبه‌رو خواهد شد و با پیشرفت‌های فناوری شاید کم‌کم به مشاغل فراموش شده بپیوندد. اما به چه علت؟ افزایش دامداری باعث تولید دی‌اکسید کربن و متان بیشتری می‌شود و استفاده بیشتر از کودهای شیمیایی هم باعث تسریع تولید گازهای گلخانه‌ای و تغییرات آب و هوایی کره زمین خواهد شد. تقریباً نیمی از تولید زراعی دنیا به مصرف خوراک دام می‌رسد در حالی که بسیاری از مردم دنیا غذای کافی ندارند. صنایع تولید مواد غذایی حیوانی از نظر تبدیل گیاهان به غذا پایین‌ترین راندمان را دارند، بطور متوسط سه درصد، به عبارت دیگر برای تولید غذای حیوانی باید به میزان بسیار بیشتری منابع کره زمین را مصرف کرد و به محیط زیست آسیب زد.

← **شکار ماهی ممنوع!**

یکی از منابع غذایی مهم انسان‌ها گوشت سفید است. ماهی‌ها به شکل‌های گوناگون سر از سفره‌های مادر می‌آورند. چه از طریق شکار با قایق‌های کوچک و چه به وسیله شکار با تورهای بزرگ و کشتی‌های غول پیکر. اما شکار ماهی توسط صیادان دریایی در سال‌های اخیر سبب شده است ذخیره دریایی به شدت در سراسر دنیا کاهش یابد. از طرف دیگر، آلودگی‌های کارخانه‌ها که به محیط زیست صدمه زده‌اند، اثرات مخربی در زندگی جانوران آبی نیز گذاشته است. آنجا که در آب‌ها، برخلاف خشکی‌ها، مرزهای کشورها از یکدیگر مجزا نشده‌اند، بارها اتفاق افتاده است که صیادان ماهی از یک کشور وارد مرزهای کشور دیگر می‌شوند. بدون آنکه از قوانین کشور همسایه اطلاعی داشته باشند، با صید ماهی مرتکب جرم می‌شوند. تمام این مشکلات سبب شده است «صنعت پرورش ماهی در قفس» در گذر زمان توسعه پیدا کند. این صنعت به زیست‌بوم (اکوسیستم) دریاها فرصت می‌دهد به بازسازی اقدام کند. تولید ماهی به این روش، هزینه‌ای پایین‌تر از صید ماهی با کشتی و قایق دارد و مزه این ماهی‌ها، علاوه بر مقرون به صرفه بودن، چندان تفاوتی با ماهی‌های موجود در آب‌های آزاد ندارد.

شکار

← گرمایش زمین

فائو (سازمان خواربار و کشاورزی ملل متحد) اعلام کرده است، ۱۳ تا ۱۸ درصد از گازهای گلخانه‌ای به دلیل دامداری صنعتی به وجود می‌آیند. تجمع این گازها (شامل بخار آب، دی‌اکسیدکربن، متان و دی‌نیتروژن مونوکسید) در اتمسفر، پدیده‌ای به نام اثر گلخانه‌ای را پدید می‌آورد که در اثر آن انرژی گرمایی وارد شده به جو زمین در درون جو منعکس می‌شود و در نتیجه دمای زمین افزایش می‌یابد؛ پدیده‌ای که آن را با عنوان «گرمایش زمین» می‌شناسیم. پس باید روند تولید دام به این شکل متوقف شود.

← گوشت کشت شده

در چنین شرایطی، چاره‌ای نیست که از علم بیوتکنولوژی استفاده شود و بدون کشتن چهارپایان، اقدام به تولید گوشت کرد.

«گوشت کشت شده» عبارتی است که شاید کمتر آن را شنیده باشید. شاید هم اصلاً نشنیده باشید. اما این نام را در آینده‌ای نزدیک زیاد خواهید شنید. برای تولید این گوشت، با استفاده از یک دستگاه، بخش کوچکی از ماهیچه گاو را که حاوی سلول‌های بنیادی است، از بدن حیوان جدا می‌کنند و در آزمایشگاه کشت می‌دهند. این سلول‌ها تکثیر می‌شوند و توده گوشت مصنوعی مشابه گوشت گاو پدید می‌آورند. ایده تولید گوشت مصنوعی سبب شد یک شرکت هلندی به نام «موزا میت» این طرح را عملی کند و نخستین همبرگر تولیدشده از گوشت کشت‌شده را در سال ۲۰۱۳ تولید کند.

تولیدکنندگان این گوشت می‌گویند: «زمانی که شما این گوشت آزمایشگاهی را طبخ کنید، متوجه می‌شوید طعم و بوی آن کاملاً شبیه گوشت طبیعی است.»

